

Toni Gallardo, consultor i periodista

"Pedrell no es llançava mai de la moto, li faltava deixar-se emportar"

El consultor i periodista expert en Felip Pedrell Toni Gallardo ha ofert una ruta a Tortosa, en el marc del 33è Festival Felip Pedrell, basada en la figura de qui va ser el primer wagnerià de Catalunya.

Amb motiu del 33è Festival Felip Pedrell, que va concloure a Tortosa la setmana passada, es va poder participar en una ruta inèdita basada en la figura del compositor tortosí homenatjat amb el festival. La ruta *L'empremta de Felip Pedrell* va ser guiada pel consultor i periodista expert en Felip Pedrell i Richard Wagner Toni Gallardo, director de la Consultoria Local. I és que el compositor tortosí (1841-1922) és el fundador del Modernisme musical català i l'introduïdor de l'afició wagneriana a Catalunya. "Ja fa més de dos anys que persones aficionades a Wagner vam voler iniciar un projecte per divulgar el wagnerisme a Catalunya, que és un dels llocs més wagnerians del món, i Felip Pedrell va ser el primer wagnerià i president de l'Associació Wagneriana de Barcelona", detalla Gallardo. I, com ell diu, "tot i ser un país que farda de ser wagnerià, trobar música de Pedrell costa moltíssim".

Aquest és el principal objectiu de la ruta, que proposa redescobrir la figura del compositor, rescatar-lo amb la seua complexitat més enllà de ser només un nom conegut pels tortosins i trencar mites. "El tenim identificat amb la música religiosa, folklore i popular, però va anar més lluny, era també un compositor d'òpera extraordinari i aquesta és la part que menys es coneix a Tortosa", explica Gallardo.

Fa dos anys, Gallardo també va impulsar un concert a l'auditori Felip Pedrell dedicat al compositor. Feia 102 anys que no es feia un concert íntegrament amb la seua música i s'hi van arribar a estrenar peces inèdites. Pedrell també ha

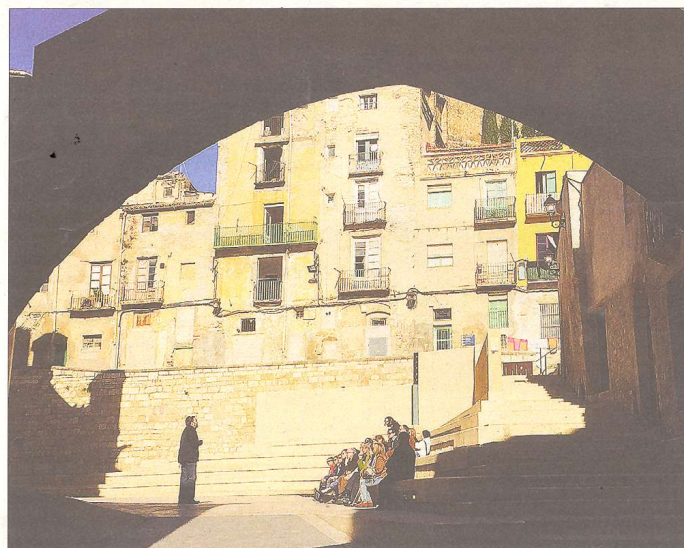

FOTO SÓNIA RIMBAU

inspirat un curtmetratge que es va poder veure al final de la ruta de la setmana passada. La ruta de Tortosa ha sigut una prèvia de la que la mateixa empresa implantarà la primavera vinent a Barcelona, la qual recorrerà els espais del compositor tortosí per la capital catalana durant els 40 anys que hi va viure i amb la voluntat que puga tindre una periodicitat regular.

La ruta a Tortosa va resseguir escenaris com la catedral o el solar on hi havia la casa on va nèixer el compositor, al carrer del Replà. A Tortosa va ser on Pedrell va rebre la seua única formació musical i, malgrat les distàncies, l'influx de la música europea del moment, singularment del Romanticisme alemany. Això va ser clau perquè, als 32 anys, Pedrell decidís dedicar-se a l'òpera i al teatre musical en general i traslladar-se a Barcelona.

Sense aturar-se als punts de la ruta d'una forma estrictament cronològica, Gallardo va combinar, d'una forma amena, la informació biogrà-

fica i la musical aprofundint també en el tarannà de Pedrell sense perdre mai el fil. Així, al costat de la catedral es va descobrir un petit Felip assistint a classes de música i formant part de l'escolania del temple. "No renunciaven a veus femenines, però no volien dones, així que usaven veus blanques, de xiquets, que feien de soprano i contralt fins que els canviava la veu". Aquesta seria tota la formació musical que rebria Pedrell, ja que després d'això seria la resta de la seua vida un gran autodidacta. Amb tot, sempre recordaria amb gran estima el canonge Joan A. Nin i Serra, que va ser el seu únic mestre.

L'altre punt clau de la ruta va resultar l'espai on hi havia la seua casa natal, on Gallardo va explicar les tragèdies personals que van acabar d'amargar el difícil caràcter del compositor: la mort de la seua dona i la seua filla. Gallardo va evitar revifar la disputa sobre l'esfondrament de la casa natal i va recordar que és encara més trist que la seua ciutat no haja pogut escoltar la

música del compositor en un segle o que encara siga un gran desconegut, musicalment parlant, per a la majoria de tortosins.

Pedrell va ser coetani dels grans de la música i per això el seu èxit es va veure relegat a un segon pla. "La seua música era bonica, però molt geomètrica i abstracta, sense despertar passió", va dir, i va afegir que "era el que s'ensenyava a les escolanies: polifonia religiosa renaixentista, Pedrell no es llançava mai de la moto, li faltava aquest punt de deixar-se emportar". Gallardo va explicar-ho molt al·legòricament tot recorrent els carrers de Tortosa: els genis escalen a poc a poc la muntanya i quan arriben al precipici, s'hi llancen. Pedrell la pujava laboriosament, però un cop a dalt, ell tornava a baixar pel mateix camí per tornar a començar.

Amb tot, Gallardo afirma que "a vegades pensem, quan sentim una òpera, que si estigués cantada en alemany ens agradaria més, però Pedrell en català és igual de bo que Schubert". El periodista (tortosí de naixement, tot i que actualment viu a Calafell) és un gran aficionat a la música clàssica i a l'òpera, i fa dos anys que, amb la Consultoria Local, treballa també temes culturals incorporant la participació i el punt de vista del públic en la programació dels festivals i organitzant sopars temàtics després dels concerts, entre d'altres iniciatives.

"M'agrada Wagner per la seua intensitat emocional", respon quan és inquirat per la seua predilecció pel compositor. "Reconec que pot resultar pesat i no recomanaria a ningú que comencés amb Wagner, però ell té, per a mi, una intensitat i un gaudi que no tenen altres; tot i que també Mozart o Verdi m'encanten, Wagner em posa com una moto". Gallardo recorda també la mala premsa del compositor, autor de textos antisemites que "s'hagués pogut estalviar". "Però les seues obres són intenses i molt actuals, hi ha referents morals i la lluita entre poder i sentiments, parlen molt de política, són com veure un telenotícies d'avui en dia", afirma. "Costa entrar al món de Wagner, però ja no se'n surt perquè ser wagnerià és una religió". ■